

ایران

مناصب اعتباری: خیرگزار جمهوری اسلامی مدیر مسئول، محمدحسین رزوی‌نیلب جانشین مدیر مسئول و سردبیر، تکمیل‌نفرپور

اذان ظهر ۱۲:۵۸ | اذان مغرب ۱۹:۲۴ | نیمه شب شرعی ۰۰:۱۶ | اذان صبح فردا ۵:۲۶ | طلوع آفتاب فردا ۶:۵۱

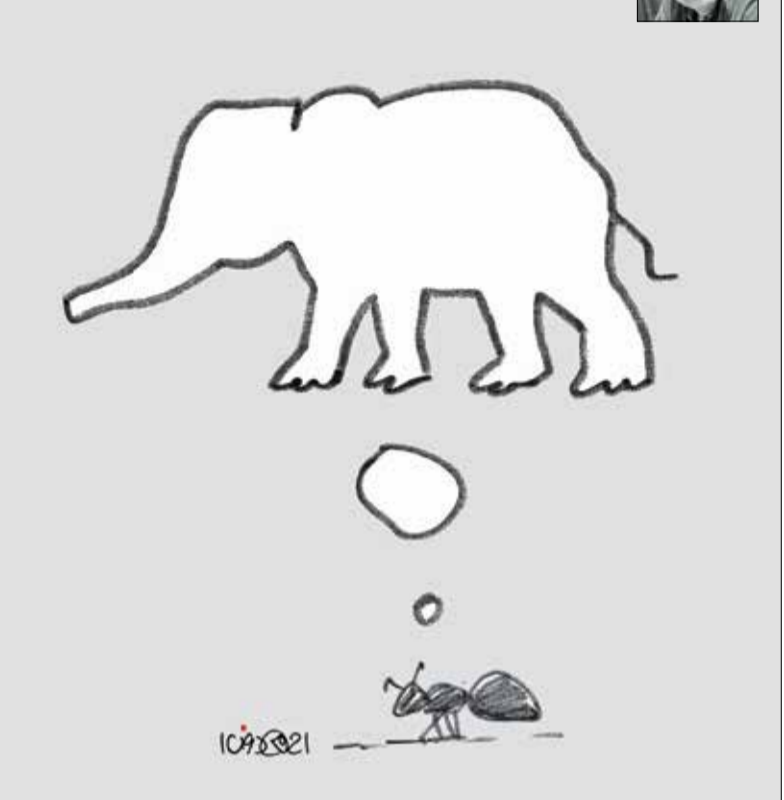
امام‌علی علیه‌السلام می‌فرماید:

زبان، همچون درنده‌ای است که اگر آزاد باشد زخم‌و جراحات (سختی به‌جسم‌و ایمان) خواهد زد. شرح نهج‌البلاغه ابن‌عبده: ج ۳، ص ۱۶۵

سخن روز

نگاره
احمدرضا سهرابی

بزرگ فکر کنیم

«اصحاب فرهنگ هنر در صفحه مجازی شان ، آثار خود و سایر هنرمندان را با مردم به اشتراک گذاشته‌اند و از مردم دعوت کرده‌اند تا به سینماها و سالن های تئاتر و نمایشگاه هنرهای تجسمی بروند و اوقات فراغت شان را به تماشای این آثار اختصاص دهند.»

هنرمندان در فضای مجازی

«اصحاب فرهنگ هنر در صفحه مجازی شان ، آثار خود و سایر هنرمندان را با مردم به اشتراک گذاشته‌اند و از مردم دعوت کرده‌اند تا به سینماها و سالن های تئاتر و نمایشگاه هنرهای تجسمی بروند و اوقات فراغت شان را به تماشای این آثار اختصاص دهند.»

چهره‌ها

علی رویین‌تن نویسنده و کارگردان سینما در پست اینستاگرامی ضمن انتشار عکسی از پهلوان حسن یزدانی، در واکنش به شکست او دربرابر تیلور نوشت: عهدی که با تو بستیم هرگز شکسته نمی‌باشد، یادت باشد ما مردم ایرانیم، مدال ورتگ مدال تو ارزشت را برایمان مشخص نمی‌کند. تو خود طلاز ایرانی، رنگ مدالت مهم نیست. سرت را بالا بگیر و به خودت بیال. هر باختن بازندگی نیست و هر برد بردنگی.» علی شادمان هم که این روزها در سریال «یاغی» در نقش یک کشتی‌گیر ظاهر می‌شود هم در یک استوری از این قهرمان کشتی تجلیل کرد.

جواد عزتی بازیگر سینما که این روزها فیلم «دوزیست» را هم در اکران دارد عکسی از مجید طالبی عکاس این فیلم سینمایی منتشر کرد. طالبی در توضیح این عکسی که از عزتی در مقابل دوربین «دوزیست» گرفته، نوشت: «آدمی به مرور آرام می‌گیرد، بزرگ می‌شود، بالغ می‌شود و پای اشتباه‌هایش می‌ایستد آنها را به گردن دیگران نمی‌اندازد و

اهل کلمه

اسدالله امرایی، مترجم سرشناس ایرانی در اینستاگرامش کتاب تازه‌ای از مجموعه ترجمه‌هایش معرفی کرده است. امرایی در توضیح این کتاب نوشته: «گرایش‌های نو در داستان کوتاه کوتاه. انتشارات نورتن‌اند نورتن چندسالی است که به داستان‌های بسیار کوتاه نویسندگان جهان پرداخته. توفیقی دست داده که برخی را ترجمه و تقدیم خوانندگان علاقه‌مند کنم. داستان‌نمای یکی از این مجموعه‌هاست که به تازگی در نشر گویا منتشر شده است. لیدیا دیویس نویسنده آمریکایی که داستان‌هایش جویای متعدد برده داستان‌هایی دارد که گاه در حد یکی دو جمله است. در این مجموعه، داستان‌هایی می‌خوانید که نویسندگان مشهور و مقبولی مثل استیون دان، جیمز فری، هاجین، جوئیس کیroll اوتنس و پیتر اشتراپ کارهای مفصل‌تر هم دارند، نوشته‌اند. در کنار نویسندگانی که اولین کارهای‌شان منتشر می‌شود و داستان‌شان از اسم و عنوان کوتاه‌تر است، داستان‌نما گاهی حرف دل ما را می‌زند و در زمانه ما غافلگیرمان می‌کند. درباره مفهوم عمیق‌تر هر یک از داستان‌های این مجموعه مجال قلم‌فرسایی هست، اما بگذاریم داستان‌ها خود بگویند، مثل همه آثار داستانی خوب.»

رسول رخشا شاعر معاصر در سوگ **یدالله رویایی** شاعر شعر حجه کم چند روز پیش در پاریس از دنیا رفت، نوشت: «حالا دیگر نداشتیم‌ام به رویا، به تمنای رویا، رویا برای رویا. نشست‌ام و خیره شده‌ام به امضا‌های حرف، به شلاق‌های به صورت‌ان از شعر و باید بگویم از او به سکوت. خیره شده‌ام به سخن از او به آرامی، به سخن از او به آزادی، از فکر عبور در به تنهایی و می‌افتم به سنگ‌های ساییده شده به قبر و باز می‌نشینم به خیرگی و ترسیم ریسمان بی شکلی از به دوست داشتن و بعد زود می‌رسم به از عاشق و از عارفانه گفتنش و زودترش ساکت می‌شوم و خجل، از غرق خویش لابه لای چهره‌های حرف‌هایش، بغض دیدم، می‌درد جریان گرفته را. می‌گیرمش و لب برب می‌اندازم و دندانم را پنهانی فشرده می‌کنم برهم و سفیدی می‌بینم و غرق می‌شوم در انتهای سفور سیاه چشم او که غیابش احضار است کلمات شکل را و شکل کلمات را او مسیح زنده شدن سطرهای زیبایی لابه لای لابه‌های مرگ عنقریب‌اش است و هنوز هست که به وقت زنده بودن یاد داد و گفت: «دیر می‌آیی تو ای مسافر اعماق.» مظفر رویایی، برادر یدالله رویایی هم در پستی اینستاگرامی اعلام کرد: «به آگاهی اهالی فرهنگ و هنر و علاقه‌مندان به یدالله رویایی می‌رسانم که برادرم اختیار چاپ و نشر آثار منتشر شده یا منتشر نشده خود را از جمله اشعار، کتاب‌ها، مقاله‌ها، یادداشت‌ها و… را به هر شیوه‌ای اعم از چاپ نخست، چاپ مجدد، افست و… به صورت کاغذی یا مجازی در اختیار هیچ ناشر، مؤسسه مطبوعاتی، اشخاص حقیقی و حقوقی قرار نداده و این امکان فقط در اختیار خانواده است.»

دیوان کامل اشعارم بزودی منتشر می‌شود

بهال‌الدین خرمشاهی: دیوان کامل اشعار من به احتمال بسیار تا یکی دو هفته دیگر به همت نشر نگاه منتشر شود. این کتاب ۶۰ سال شاعری من را در برمی‌گیرد، یعنی از سال ۱۳۴۰ تا شعرهای آبان ۱۴۰۰. این اشعار همه قالب‌ها را شامل می‌شوند؛ از قالب‌های کلاسیک نظیر غزل، مثنوی، رباعی، قصیده و… گرفته تا آثار نیمایی و سپید. اشعار طنز من هم در این کتاب ارائه شده است. «شیوه شبوایی» نیز کتاب تازه دیگری از من است که احتمالاً هفته آینده با همکاری نشر نگاه توزیع می‌شود. این کتاب شامل نقد آثار ۲۳ شاعر معاصر نیمایی است. در این نوشته به کسانی پرداخته‌ام که فقط نیمایی سرا هستند و فی‌المثل به سراغ آثار کسانی که هم نیمایی می‌سرایند و هم غزل نرفته‌ام. افزون بر این به تازگی چاپ سوم کتاب زندگینامه خودنوشت من با عنوان «فرار از فلسفه: زندگینامه خودنوشت فرهنگی» هم منتشر شده است. چاپ اول این کتاب را انتشارات جامی در سال ۱۳۷۷ منتشر کرده بود و چاپ دوم آن را که با ویراست جدیدی همراه شده حدود یک ماه پیش نشر قطره روانه کتابفروشی‌ها کرد.

بخشی از گفته‌های این حافظ شناس و پیشکسوت عرصه ادبیات درباره آثار تازه‌اش در مهر

دیوان کامل اشعارم بزودی منتشر می‌شود

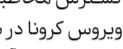
دیوان کامل اشعارم بزودی منتشر می‌شود

به بهانه یک سالگی طرح «اکران حقیقت»

راه حلی برای یک کمبود تاریخی

عرضه، توزیع و نمایش مستندها یکی از دغدغه‌های دیرین و همیشگی اهالی سینمای مستند بوده است. برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» یک فرصت بزرگ برای معرفی بضاعت سینمای مستند به مخاطبانی بیش از آنان که در این حوزه فعالند، است اما با همه امتیازها و اعتبار «سینماحقیقت»، ماجرای اکران و دیده شدن آثار بازارش سینمای مستند ایران دغدغه‌ای جدی بود. اجرای طرح «اکران حقیقت» از تابستان گذشته و تمرکز بر نمایش آنلاین مستندهای تولید شده در مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی گامی بزرگ و جدی برای گسترش مخاطبان سینمای مستند و عمومی کردن این آثار بود. شیوع ویروس کرونا در سال‌های اخیر، شکل و نحوه فیلم دیدن را تغییر داده است و اکران آنلاین، پویژه برای آثاری که مخاطب خاص دارند، یک تمهید مناسب برای حفظ ارتباط مخاطبان با آثار هنری تصویری است. «اکران حقیقت» برای دو مرحله طراحی شده است. نخست اکران آنلاین و دانشگاهی آثاری که در مرکز تهیه شده‌اند و دوم، حمایت و همراهی در اکران آنلاین و دانشگاهی مستندهایی که خارج از مرکز تولید شده‌اند اما با معیارهای کیفی مرکز، همخوانی دارند. مرکز گسترش، مایل است به هر شکل، زمینه دیده شدن آثار مستند را فراهم کند و باعث خرمسندی است که در عرضه و اکران مستند، مانند تولید، همراه مستندسازان باشد. از تابستان گذشته تا امروز، ۱۵ مستند در قالب این طرح، اکران آنلاین شده است. تعدادی از این آثار در محافل دانشگاهی آموزشی شهرهای دیگر روی پرده رفته و به نظر می‌رسد تحقق عدالت نمایشی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین اهداف و اولویت‌های وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس محترم سازمان سینمایی تا اندازه‌ای

یادداشت

محمد حمیدی مقدم
مدیر عامل مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی

محقق شده است. تجربه یک سال اخیر، نشان می‌دهد که سینمای مستند برای پیوند با جامعه، نیازمند عناصر مختلف است. لزوم آموزش به فیلمسازان، کشف استعداد‌های تازه نفس پویژه جوانانی که خارج از پایتخت زندگی می‌کنند و بهره‌مند شدن از گنجینه‌های فرهنگی ایران زمین، می‌تواند به غنای آثار بینجامد. سینمای مستند ایران به شهادت آثاری که در سال‌های اخیر در مرکز و دیگر نهادها و سازمان‌های متولی ساخت مستند تولید شده، زنده و با طراوت است و آنچه تا امروز تولید شده و به شبکه‌های تلویزیونی، جشنواره‌ها، پلتفرم‌ها یا پرده سینما راه یافته، متنوع و رنگارنگ است. برای دیده شدن این آثار ورود به بازارهای جهانی برنامه‌ریزی جدی لازم است. اهتمام مرکز گسترش، در حوزه مستند و پویانمایی، فراتر از دیده شدن در جشنواره‌ها به‌عنوان یک امتیاز است، تلاش برای ورود به بازارهای منطقه و کشورهایی که با ما اشتراک فرهنگی، مذهبی و زبانی دارند، در همه حوزه‌ها ضرورتی جدی است. «اکران حقیقت» می‌تواند در بخش بعدی با انتشار گسترده برای مخاطب جهانی، دایره مخاطبان این آثار را گسترش مضاعف دهد.

سفر به سرزمین رویاها

سینمای کودک پس از پیروزی انقلاب، بیشترین رشد بالندگی را در دهه شصت و اوایل دهه هفتاد داشت. سیاست‌های حمایتی از این سینما، تنها بخش تولید و اکران را شامل نمی‌شد و در بخش کشف استعداد بسیار موفق بود. نسل مهمی از سینماگران فعال در سینمای کودک آن سال‌ها (به‌عنوان نمونه فرشته طائرپور، کامبوزیا پرتوی، کیومرث پوراحمد، مرضیه برومند و…) بهترین آثار مربوط به حوزه کودک و نوجوان را در آن مقطع تولید کردند. خورشید آسمان

سینمای کودک سال‌هاست غروب کرده و برگزاری جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان هم هرگز نتوانسته به رونق این سینما به شکل واقعی کمک کند. فیلم کودک، زمینه حضور فیلمسازانی اغلب کم استعداد بوده که برای ورود به دنیای فیلمسازی نیازمند فضا و شرایطی بوده‌اند که فیلمسازی برای کودکان و جشنواره کودک این دست‌ر را فراهم می‌کرده است. کارگردان‌هایی که با یک یا دو فیلم عطای سینمای کودک را به لقایش بخشیده و معمولاً به سینمای تجاری پیوسته‌اند. شور و شوق و تخصصی که نسلی از فیلمسازان برای کار در این حوزه داشتند، در نسل بعد کمتر دیده می‌شود و به همین دلیل کودکان و نوجوانان و خانواده‌ها در این سال‌ها به تماشای فیلم‌های خارجی که ارزان و سریع به دستشان می‌رسد عادت کرده‌اند.

«پسر دلفینی» که این روزها اکران شده و مخاطب بالایی هم دارد، از معدود آثاری است که توانسته بخشی از مخاطبان این سینما را به سالن‌ها بیاورد. جدا از تیم حرفه‌ای تهیه و تولید فیلم و تبلیغات گسترده (پویژه حمایت تلویزیون از این انیمیشن سینمایی) آنچه باعث شده «پسر دلفینی» اثری جذاب و تماشایی باشد، استاندارد بودن آن است. جریان تولید انیمیشن‌های سینمایی در یک دهه

اخیر تلاش بسیاری برای ورود به بازار داشته و آثار مختلفی با مضامین و رویکردهای متفاوت ساخته شده تا این‌گونه محبوب در جهان، در ایران هم پر فروش و پر مخاطب باشد. بجز مواردی اندک، نمی‌توان گفت انیمیشن‌های سینمایی در رقابت با جریان اصلی در جذب مخاطب موفق بوده‌اند.

فروش «پسر دلفینی» در آشفته‌بازار اکران و خالی بودن سالن‌ها، امیدوارکننده است. فیلم، قصه‌ای آشنا و روان دارد که با ویژگی‌های بومی پیوند خورده، استفاده از موسیقی و ترانه به فیلم حس و حرال و گرما داده و طراحی و اجرای انیمیشن، کم ایراد است. «پسر دلفینی» رشد ساخت انیمیشن سینمایی در ایران را نوید می‌دهد و نشان می‌دهد مسیر دشواری که در این سال‌ها با قدرت و تمرکز بیشتر طی شده، به نتایج قابل توجهی انجامیده است. «پسر دلفینی» مضمون امید، مبارزه برای رسیدن به هدف و عشق به خانواده را در قالب داستانی قهرمانی و پرتعلیق، برای مخاطبش زنده می‌کند و به او یادآور می‌شود که برای رها شدن از تلخی‌ها، باید تلاش کرد. اگرچه این مضامین و رویکردها در تعداد بی‌شماری از انیمیشن‌های موفق و پربیننده خارجی (از جمله کوکو) وجود دارند اما «پسر دلفینی» نشانه‌ها و عناصری دارد که فیلم را برای مخاطب کودک و نوجوان ایرانی، آشنا‌تر و ایرانی‌تر کرده است.

در سال‌های پس از کرونا، وضعیت استقبال از فیلم‌های ایرانی در سینماها مایوس‌کننده بوده است، «پسر دلفینی» جدا از امتیازهایش به آشتی کودکان با سینما کمک کرده است.

جهان امروز و کتابخانه‌های دیجیتال

همه می‌دانیم که کتابخانه‌ها در حال تغییر هستند. کتابخانه‌های دیجیتال، پدیده جدیدی هستند که طی دهه‌های اخیر با آن آشنا شده‌ایم و طی سال‌های اخیر نیز وسعت و ارزش این کتابخانه‌ها افزایش یافته است. در عین حال، دسترسی تازه و جدیدی در کشورهای مختلف به منابع دیجیتالی بسیار ارزشمند مهیا شده است که ویکي‌پدیا نمونه‌ای از آن است. چالش پیش‌روی متخصصان کتابخانه‌ها و نیز کاربران کتابخانه‌های عمومی و فهم و درک آن، این است که ماهیت این کتابخانه‌های دیجیتالی چیست و چگونه می‌توان به بهترین نحو آنها را عملیاتی کرد و به کار برد؛ اما به‌وجود تحولات گسترده و وسیع طی ۱۰ سال گذشته در زمینه کتابخانه‌های دیجیتال، کتاب‌های بسیار اندکی در زمینه مدیریت اقتصادی و مالی کتابخانه‌های دیجیتالی، عملیات و خدمات ارائه به نگارش درآمده‌اند. هدف «کتابچه راهنمای اقتصاد کتابخانه دیجیتال» هم پُر کردن همین شکاف و فراهم کردن یک کتاب راهنمای تمامی افرادی است که با توسعه و مدیریت کتابخانه‌های دیجیتالی سروکار دارند. این کتاب دارای ۴ فصل و ۱۴ مورد پژوهشی جدید است. فصل اول به بررسی اجاملی اقتصاد کتابخانه‌های دیجیتال می‌پردازد و حوزه‌های اصلی آن را توصیف می‌کند. در ابتدا تعاریف اصطلاح «کتابخانه دیجیتال» بررسی شده و در ادامه ادبیات تحقیق و آثار جدید در این حوزه ارزیابی می‌شوند. در این فصل همچنین موضوعات مهمی در نظر گرفته می‌شوند که با توجه مختلف کتابخانه‌های دیجیتال ارتباط دارند نظیر پایداری، مدل‌های اقتصادی، طرح‌های شغلی و تخصیص منابع و تصمیم‌گیری مقتصدانه. فصل دوم، مساله و موضوع محوری در توسعه و مدیریت کتابخانه دیجیتالی را نکوداومی‌کند یعنی موضوع پایداری. نویسندگان در این فصل، این واژه را تعریف می‌کنند. سپس اصول و رویکرد پایدار را در پژوهش‌های خود، ادبیات تحقیق و مورد پژوهشی‌ها مورد توجه قرار می‌دهند. موضوع فصل سوم، انواع گونه‌گون مدل‌های اقتصادی است که برای کتابخانه دیجیتال مهم هستند. منظور از این مدل‌ها، حرفه، هزینه، سرمایه‌گذاری و قیمت‌گذاری است. هدف این فصل، گردآوری نتایج فصل‌ها و مورد پژوهشی‌های قیل و ارائه تصویر گسترده‌تر از مدیریت اقتصاد کتابخانه‌های دیجیتال در عمل است. در فصل چهارم، یکی از نویسندگان این کتاب تحلیلی از مورد پژوهشی‌هایی ارائه می‌دهد که بخش پایانی این کتاب را شکل می‌دهد. او کتابخانه‌های دیجیتالی

را در بافت و زمینه تاریخی، محیطی، سیاسی و اقتصادی‌شان قرار می‌دهد. علاوه بر این، بر همکاری و مشارکت تأکید می‌کند. همچنین به مدل‌های نشر دیجیتالی جدید و جنبه‌های اقتصادی آن به‌طور خاص اشاره می‌شود. علاوه بر این، اهمیت رویکرد پایدار در تمامی بخش‌ها و در سراسر مورد پژوهشی‌ها آشکار می‌شود. نویسنده در پایان این فصل و کتاب، مؤلفه‌های کلیدی موفقیت‌های احتمالی را فهرست می‌کند.

راهنمای اقتصاد کتابخانه دیجیتال»

نویسندگان: وندی ابوانژر و ویوید بیکر

نشرگندوس

۲۸۴صفحه

سال انتشار: ۲۰۲۲

نمی‌دانم منظورت از «بزرگ‌شدن» چیست.

– خودم هم نمی‌دانم!

– شاید بزرگ شدن یعنی اینکه دیگر از چیزی تعجب نکنی.

فیلمنامه سونات پاییزی، اینگمار برگمان، بهروز تورانی

دنیای مدرن و سبک زندگی مینیمالیستی

مینیمالیسم سبک نوینی از

زندگی است که اساس آن بر پایه سادگی و دوری از هر گونه پیچیدگی بنیان گذاشته شده است. این مکتب در حوزه اجتماعی یک سبک از تفکر و زندگی است که ما را از انواع استرس و وابستگی‌های اطراف‌مان رها می‌کند. مینیمالیسم پاسخی منطقی و متعادلکننده به شلوغی‌های

دور و برمان است و مینیمالیست کسی است که از تعلقات مادی غیر ضروری که آرامش نسبی‌اش را به مخاطره می‌اندازد پرهیز می‌کند و روی موضوعات مهم زندگی تمرکز می‌کند. این تفکر معتقد است که برای یک زندگی خوب و رضایت بخش، داشتن حداقل‌هایی که پاسخ‌گوی نیازهای اساسی انسان است کفایت می‌کند در واقع افرادی که سبک زندگی‌شان را ساده‌سازی می‌کنند خود را خوشبخت‌تر احساس می‌کنند زیرا تعلق خاطر کمتر و آزادی عمل بیشتری دارند. مینیمالیست‌ها با پرورش قناعت در زندگی از خودشان انسان‌های بهتری می‌سازند زیرا حذف وابستگی به اشیاء، پیش زمینه شادی و رهایی است.

فلسفه مینیمالیسم سال‌هاست که در اروپا و امریکا شکل گرفته است. این سبک از زندگی که

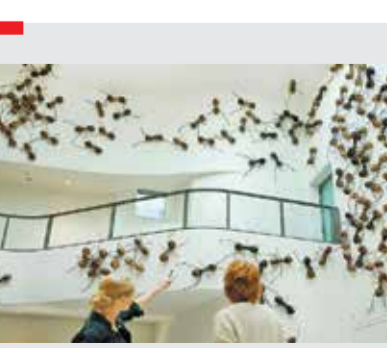

«سادگی» و «در دسترس بودن» از شاخصه‌های مهم آن است پاسخی به مصرف‌گرایی فزاینده و مفری برای فشارها و انتظارات اجتماعی است زیرا نسخه مصرف‌گرایانه، زندگی ما را دچار بحران‌های فردی و اجتماعی کرده است. زندگی مینیمالیستی می‌تواند یک سبک منحصر به فرد برای هر شخصی باشد. این بدین معناست که ساده زیستی یک نسخه تکراری و یکسان برای همه نیست بلکه هر کسی می‌تواند با توجه به شرایط زندگی و نیازهای واقعی‌اش، نوع خاصی از سبک مینیمال را تجربه کند. نکته در‌خو ر آنجاست که سادگی به معنای حذف زوائد زندگی است اما می‌توان در جنبه‌های خاصی از زندگی این الگو را به کار نیست. در واقع زندگی مینیمالیستی قابلیت شخصی‌سازی و سیالیت دارد.

برخی از ما به ظاهر با تفکر مینیمالیستی موافقیم و ساده زیستی عده‌ای را تحسین و نشانه اخلاق ناشیسته‌اش تلقی می‌کنیم اما به شکل بیمار گونه‌ای به خانه‌های مجلل، اوتومبیل گرانیقیمت و کالاهای شیک و تجملی چشم داریم به‌طوری‌که برای نمایش یک زندگی لوکس و به ظاهر متقاعدکننده، عمر خود را با خریدهای قسطی پیش فروش می‌کنیم.

دنیای امروزی پر از وابستگی‌های وسوسه‌انگیز و متنوع است اما امکان انتخاب محدود در میان مطلوبیت‌های بی‌شمار، افکارمان را پربیشان و آرامش‌مان را سلب کرده است. میل به داشتن کالاهای نمایشی و تجمل‌گرایی آنقدر در تار و پود مناسبات اجتماعی عجین شده که افراد برای خوش آمد دیگران و چشم و هم چشمی، همه تعهدات اخلاقی و انسانی را به فراموشی می‌سپارند.

به نظر می‌رسد مدرنیته با وجود مزایای مادی فراوانی که برای بشر داشته است اما زندگی ما را کمی پیچیده و آزادی عمل را از ما سلب کرده است. لذا پیشنهاد یک زندگی ساده، غیر وابسته و مینیمال، برای فرار از مطلوبیت‌های گسترده‌ای که در آن گرفتار شده‌ایم، متعادلکننده خواهد بود.

عکس غول پیکری است که به بازدیدکنندگان خوش آمد خواهند گفت. این نمایشگاه توسط «رافائل گومز‌ناروس» یک هنرمند کلمبیایی ترتیب داده شده است تا از این طریق مهاجرت و تغییر مکان اجباری را در مرکز توجه قرار دهد. / ایستا